

KALIFORNIJOS LIETUVIAI

"LITHUANIANS OF CALIFORNIA"- 2721 LOGAN ST., OAKLAND 1, CALIFORNIA

VOL. I, NO 10, PAGE 1

NOVEMBER, 1946 -

PAKVIESKIME TREMTINIUS LIETUVIUS AMERIKON.

Europos žiema jau siaučia: apkausto namų langus ledais, apšarmoja einančių žmonių plaukus ir ūsus, apipusto kelius ir gatves. Įsivaizduokite sau kaip keliasdešimt tūkstančių taurių ir išmokslintų tautiečių, esančių įvairiuose Europos koncentracijos stovyklose, turės pergyventi šios žiemos sunkumus, būdami nedavalgę, tinkamai neapsirengę, sukimšti šaltuose ir niuriuose barakuose. Jie yra desperatiškame padėjime, nes po kelių savaitių UNRRA nutrauks jų maitinimą ir gal atims turimas pastoges. Tai ironiškas Kalėdų pasveikinimas! Tada Rusijos "draugai" dar labiau agituos juos grįžti į "išlaisvintąją tėvynę", meluodami ir žadėdami jų nebausti, bet visi žino, kad taps vergais Sibiro ar Leningrado pajūrio darbo stovyklose - anglies kasyklose. Gal būtų, kad UN suplanuos juos apgyvendinti kur nors Pietų Amerikoje ar Alaskoje, bet tas dar nėra tikra. Greičiausiai tremtiniai bus palikti Dievo valiai: be aiškaus rytojauš, be darbo, be pastogės ir be maisto.

AMERIKOS LIETUVIAI TURĖTŲ JIEMS PADĖTI per BALF organizaciją ir individualiai, išrašydami "affidavits of support" savo giminėms, draugams ir net nepažįstamiems, kuriuos jums kiti rekomenduos. Jeigu ir tektų apmokėti jų atvykimo išlaidas apie pora ar tris šimtus dolerių, juk tas nezus, nes atvykę asmens susipras atsilyginti, kai čia įsitvirtins, pradės dirbti ir susitaupys kiek pinigų. O pagaliau, kas mums yra brangiau giminaič ar draugo gyvybė ar keli šimtai dolerių? Leisime jiems būti sovietų agentų išvežties, nukankinties, ar pasikviesime juos į šią laisvės šalį, kur ramiai galės dirbti Lietuvos Nepriklausomybės atstatymui. Jei kiekviena lietuvių šeima, turinti pastovų darbą ar nucsavybę, išrašytų bent vieną affidavitą, būtų visi lietuviai tremtiniai išsaugoti nuo grąžinimo ten, kur siaučia politinis teroras, kur visos žmogaus teisės ir laisvės yra paneigtos.

Ypatingai norime paraginti Kalifornijos lietuvius tuo reikalu rimtai susirūpinti ir kiek galima daugiau lietuvių pasikviesti čionai. Tuo būdu padidinsime savo kolonijas, pagyvinsime lietuvių organizacijų veikimą ir sustiprinsime lietuvių veikimą Kalifornijoje. Tuomet turesime gyvus liudininkus, su kuriais galės pasikalbėti "Stalino karstosios saulės spindulių" (propagandos) apakintieji lietuviai, ir tie, kurie dar neprado sveiko proto, pamatys, kad jie buvo melais šviečiami ir suklaidinti.

Kaip būtų gerai, kad turtingieji lietuviai turėtų daugiau užuojautos ir noro padėti tremtinams lietuviams, o neturtingieji būtų susitaupę daugiau pinigų. Tada nebūtų sunkiai išsprendžiama Lietuvos vadavimo ir tremtinių selpimo problema.

Norintieji gauti informaciją ar pagalbos išrašant affidavitus, kreipkitės į šio laikraščio redakcijos narius ir lietuvius "Real Estate" prekybininkus, kurie ši patarnavimą turėtų atlikti be atlyginimo.

LIETUVIAMS TREMTINIAMS ŽINOTINA

Kai rašote savo draugams ar giminėms laiškus, pareikšdami norą atvykti į J.A.V., neužmirškite patiekti savo ir šeimos narių gimimo datą, vietą, profesiją ir giminystės ryšį. Taip pat reikalingas tikslus dabartinis antrašas. Nesivaržykite savo norų ir planų pareikšti net ir pirmame laiške. Jei artimieji ir draugai patys nągalės jums padėti, tai gal suras ką nors, kas sutiks jums padėti.

Daugelis tremtinių laiškuose klausia patarimų, kaip tai, kas naudingiausia būtų mokytis prieš atvykstant Amerikon, kokios čia pragyvenimo ir ūdarbių sąlygos ir t.t. Aišku, svarbiausia yra mokytis angli kalbą, be kurios bus sunku Amerikoje gauti geresnį darbą, ypač istaigos darbą. Toliau seka profesija, iš kurios turėsite pragyventi. Geriausiai apmokamos profesijos yra įvairių inžinierių (elektros, statybos ir mašinų), gydytojų, amatininkų, kaip tai: mūrininkų, mašinistų, automobilių vairuotojų ir net kirpėjų, kurie gauna dolerį ir daugiau už plaukų nukirpimą. Bendra atlyginimo taisyklė yra tokia: kuo sunkesnį darbą atlieki ir kuo turi daugiau patyrimo, ilgesnį laiką dirbi toje pačioje vietoje, tuo daugiau atlygina. Štai kėleta pavyzdžių: Kalifornijoje moka mūrininkams (bricklayers) po \$2.25 per valandą, už plasteriavimo darbą ir statybos darbą po \$ 2.00 per val., mašinistams dirbtuvėse po \$1.60 ir \$1.80 per val. - gi šeštadieniais pusantro karto daugiau, o sekmadieniais du karto daugiau, taip pat, jeigu dirbi virš 40 valandų per savaitę, moka pusantro karto daugiau per valandą. Tad nenuostabu, kad čia istaigu darbai, arba mokytojų profesija yra apmokama dukart mažiau, negu bemokslis darbininko sunkus darbas. Iki šiol mokytojai gaudavo mažiausią atlyginimą (\$1500.00 per metus), dabar per šiu metų balsavimus pravesta jiems atlyginimas \$ 2400.00 per metus.

Geriausia lietuviams, jei sąlygos leidžia, būtų pasimokyti automobilių vairavimo, įvairių masinų dirbtuvėje operavimo, statybos darbų, elektros motorų taisymo, elektros įvedimo į namus, spaustuves darbų, kaip tai su litynotype raidžių rinkimo ir presu operavimo ir t.t. Kas moka ką nors gerai atlikti, priskaitoma prie "skilled labor" ir yra gerai apmokamas. Labai plati ateitis Amerikoje yra chemijoje ir fizikos srityje, nes čia plinta taip vadinami "plastics" dirbiniai. Kurie studijuoja chemiją, mediciną ar inžineriją, būtų geriausia tai baigti ir tik tada vykti Amerikon, arba bent gauti tam tikrą skaičių kreditu (užskaitu).

Kalifornijoje yra gražiausi ir didžiausi vaismedžių ūkiai: vynuogių, kriausių, persikų, figų, datų, slyvų, prunų ir k. Čia labai daug pagaminama vynu ir dziovintu bei konservuotu vaisiu. Gal kai kuriems pasisektų šioje srityje išsiaspecializuoti. Gabūs menininkai gal rastų progos įlikti net ir į filmų produkciją Hollywoode.

Darbo sąlygas pabrėžiau todėl, kad atvykus Amerikon nebūtų rūgojimo ir prikašiojimo giminėms ir draugams už jų pakvietimą čia atvykti. Neturekite iliuzijų, kad čia gatvės auksu grįstos ar kad lengva praturtėti visokiems avanturistams, kaip nupiešiama pasakose. Gal taip buvo seniau, bet ne dabar. Taip, tiesa, čia yra daug aukso, bet jį gauti reikia gana sunkiai dirbti. Viena tikrai galime užtikrinti, kad čia turėsite visas galimas laisves: spaudos, žodžio, religijos ir politines. Turėsite laisvę vykti tenai, kur norėsite, pasirinkti darbą, kurį labiausiai mėgsite ir kurį geriausiai mokėsite atlikti. Tos plačios laisvės Amerikoje net daugeli lietuvų apakino: daugelis išsižadėjo savo tėvų tikėjimo, suardė šeimų židinius, pasidavė įvairių propagandistų įtakai (net surusėjo ir sulenkejo, būdami Amerikoje!!!), ir daugelis nuėmė savo gimtąją kalbą, pa-pročius ir senąją tėvynę. Del šiu faktų, kai kurie Amerikos lietuvių vadai nelabai skatina tremtinių lietuvių parsisiųsdinimą Amerikon.

FAKTAI APIE ALASKA

R A Š O A N T A N A S Č E L K I S

Po pulk. J. Drexel Biddle, amerikiečių okupacinių jėgų vado gen. Joseph T. McNary atstov o, tyrinėjušio trėmtinių padėjimą Europoje, pareiskimo savo ir okupacinės karo vadovybės nusistatyma lietuvius, latvius ir estus apgyvendinti Alaskoje, "K.L." redakcija stengsis daugiau gauti medžiagos apie gyvenimo sąlygas, progas Alaskoje: taip pat apie to krašto klimata, gamtą ir žmones. Žemiau talpinami faktai yra surinkti Antano Čelkio, buvusio Ateitininkų Draugovės šokejų grupės nario, kuris dabar, grįžęs iš karinės tarnybos, apsigyveno Alaskoje, c/o ARR Bkm, ANCHORAGE.

Vykstant į Alaska pirmoji mūsų stotis buvo Kelchikon. Tai nedidelis ir jaikus miestelis, zinomas kaip didžiausias žuvininkystės centras, su moderniškais nameliais, puikiomis krautuvėmis. Oras šaltokas, lyja.

Juneau buvo antras miestas. Jis yra vadinamas Alaskos sostine. Tarp aukstu kalnu yra įrengtos didžiulės aukso kasyklos ir jų istaigos. Čia randasi didžiausia Alaskos aukso kasykla, kurioje dirba apie tūkstantį darbininkų. Ji karo metu buvo uždaryta ir šiais metais jau turėjo pradėti veikti. Turi aredromą ant vandens, lentpiūve, zvejojimo prieplaukas.

Dar teko aplankyti šiuos miestus: Seward, Valdez, Anchorage, Curry, Healy, Nenano, Fairbanks ir kitus. Anchorage turi apie 10,000 gyventojų, Fairbanks apie 5,000.

Alaskoje yra ir ūkininkavimo vietų, kaip turtinga Matanusko Valley, Palmer, Homer. Tananoje ypatingai gerai auga bulvės ir kopūstai, kurių galva sveria net 40 svarų.

Bendrai Alaskoje yra viskas nuo 50% iki 100% brangiau negu Amerikoje. Tik žinoma, daug daugiau čia žmonės ir uždirba. Stai keleta kainų pavyzdžių: pusryčiai-1.00, pietūs 2.50, butai nuo 150.00 iki 800.00 per mėn., alaus bonka 40 ct., pienas 30-70 ct., kiaušinių tuzinas 1.50. Tos kainos paimtos iš didesnių miestelių, tačiau tolimesniose vietose, kur yra sunkus pristatymas, viskas dar brangiau kainuoja.

Alaskoje gyvena apie 30,000 baltų žmonių ir apie 40,000 vietinių, mergaičių skaičius yra du kart mažesnis negu vyrų.

Čia turint kapitalo, būtų galima lengvai atidaryti anglies, aukso ar kitų metalų kasyklas. Tik visas blogumas su pristatymu iki gelžkelio, nes nėra tinkamų kelių, o be to, didelį kalnai apsunkina pristatymą. Alaskoje randasi apie 21,000,000 acres anglies žemės. Vienoje vietoje Alaska randasi mažiau 30 mi. nuo Sibiro, kitoje vietoje tik 80 mi. nuo Azijos.

Vienu žodžiu, Alaska nėra baisus krastas, kaip daug kas mano. Čia žmogus, jei sutinka su gamtos sunkumais, tai randa neišsemiamą cukrinę. Žinau vieną lietuvį, paprastą darbininką, kuris per mėnesį uždirba net 600.00. Iki šiol teko sutikti tik apie dešimt lietuvių. Kaip tik man ir kyla mintis, kur yra tie mūsų ambicingieji, tvirtos valios ir energingieji lietuviai. Juk jiems čia kelias atviras, kaip ir kitoms tautoms: švedams, vokiečiams, lenkams, airiams, kurie pajėgia nugalėti šios šiaurės šalčius bei sunkumus ir kurie nemažai čia susitaupo pinigų dėl šviesesnio rytojaus. Ypatingai man daug tenka susitikti žmonių, atvykusių iš Kalifornijos, bet dar nesutikau nė vieno lietuvių. Kodėl mūsų lietuviai to negali padaryti? Argi jau jie taip visi turtingi ir apsirupinę ateitimi, ar tik ateičiai leidžia rūpintis jais? Didejant Alaskoje gyventojų skaičiui, tikiuosi, kad čia daugiau ir lietuvių atvyks.

KRAŽIŲ SKERDYNĖS

R a š o J U L I J A L I E S Y T Ė

Lapkričio mėnesyje kiekvienas lietuvis turėtų pagalvoti apie labai liūdna mūsų tautos istorijos faktą- Kražių skerdynes.

1893 m. lapkričio mėn. 11 dieną carinės Rusijos valdžios atstovai (tuometiniai Lietuvos okupantai) norėjo uždaryti Kražių bažnyčią ir vienuolyną. Lietuviai priešinosi. Ginkluoti kazokai atvyko vaikyti beginklę minią. Buvo užmuštų, sužeistų. Pasipriešinimo vadai buvo areštuoti. Areštuotų buvo labai daug. (Tai nebuvo kova tik dėl bažnyčios, tai buvo kova dėl lietuviybės).

Lietuvos inteligentai stengėsi apie įvykusį faktą painformuoti pasaulį. Ir reikia pripažinti--laimėtojai išėjo lietuviai: okupantų žiaurumų pasipiktino Vakarų Europa; pažangioji rusų visuomenė atjautė lietuviams padarytą skriaudą. Kaltinamųjų ginti stėjo geriausi Rusijos advokatai.

Kražių skerdynės--liūdnas, labai liūdnas faktas mūsų tautos istorijoje.

Minėdami Kražių skerdynių metines, turime rimtai pagalvoti kokia padėtis yra Lietuvoje dabar. Kad galėtume tą suprasti, turime trumpai peršvelgti paskutinių metų įvykius.

1940 metais, birželio mėnesio, 15 dieną raudonoji armija užėmė Lietuvą. Ir prasidėjo tada Lietuvos Kryžiaus Keliai.

Žmonės buvo suimami, kalinami. Už ką? Atsakymo nerasim. To turbūt negalėtų paaiškinti nei patys kalintojai ir suiminėtojai.

1941 metais, birželio 14-15 dienomis prasidėjo vežimas į tolimąjį Sibirą. Vežė vaikus, vyrus, moteris, vežė senus ir jaunus, sveikus ir ligotus. Tačiau nei vienas "plačiosios tėvynės" (Sovietų Sąjungos) advokatas nestėjo ginti skriaudžiamųjų. Niekas pasaulyje nėtare nei vieno užtarimo žodžio.

Už ką juos trėmė iš tėvynės? Niekas neklausė. Niekas neaiškino.

1941 metais, birželio mėn. 22 d. prasidėjo karas tarp Sovietų Sąjungos ir Vokietijos. Atėjo nauji okupantai. Ir vėl suiminėjo, kalino, trėmė ir kankino. Ir dabar niekas neklausė Teisės nei Teisybės.

1944 metais vasara vėl grįžo į Lietuvą raudonieji okupantai. Ir vėl areštuoja. Ir vėl veža. Ir vėl kankina.

Niekas negiņa, neužtaria skriaudžiamųjų. Pasaulis tyli, o Kražių skerdynės (tik dabar šimtą kartų baisesnės) kartojasi ir kartojasi.

AUTUM OR WINTER- By Jean Gražis

ISEIVIŲ MALDA

Leaves of Autum have begun to fall,
Flowers their beauty are shedding,
Approach of another season confronts us,
And again that, which we are dreading.
Lovely the snow how it glistens,
The wind with fury is blowing,
Trees, their branches, are sprinkled
with adored beauty,
When we see, a vivid sight glowing.

Warmth, comfort and cheer,
Seems to be in the air,
For twilight and evening has brought us
To home where its cozy and dear.
So time its endless way is passing,
Thru days, thru months, thru years,
A season to come a season to go
All we have left are many more years.

Viešpatie, laimink mus, kurie
priversti buvome palikti savo
gimtąją žemę. Duok mums jė-
gų ryžtingai pakelti sunkią
tremtinio dalį. Padaryk, kad
visi mes liktume ištikimi savo
tėvynei ir grįztume į ją, neš-
dami naują atgimimo ugnį. Padėk
Viešpatie, savo tėviška globa pasi-
likusiems Tėvynėje mūsų broliams
ir sesėms. Stiprink dėl Tavo vardo
kalinamus persekiojamus, guosk
liūdincius ir nuskriaustuosius
amžina atilsį suteik tiems, kurie
jau yra mirę kovos lauke. Sv. Mer-
gelė Marija, Ausros Vartų Gaidestin-
gumo Motina, pavesk savo Diev. Sūnui
Jezui Kristui mūsų Lietuvą, kuri tai
nuosimūniam milti ir garbinama...

LOS ANGELES, CALIF.

LOS ANGELES LIETUVIŲ ORGANIZACIJŲ VEIKIMAS

Redaguoja Bronė Starkienė

BALF ** 13 SKYRIAUS VEIKIMAS

BALF, 13 skyriaus susirinkime, įvykusio spalio 18-tą d., pp Šareikų namuose, lietuvių našlaičių fondą buvo suaukotas \$52.00. Nutarta, kad tuos pinigus pasiųsti kartu su sveikinimo telegrama BALF seimui. Susirinkimas nebuvo skaitlingas, bet užtat duosnus. Be šiaip narių, nuoširdžių ir dabščių, susirinkime dalyvavo nesenai iš Vokietijos atvažiavęs kunigas J. Kučinskas. Jis netik matė, bet ir pats pergyveno bėglio-tremtinio lageriuose gyvenimą, kuri dabar gyvena tūkstančiai mūsų brolių ir seserų. Jis vis mums sako, kad mes neįsivaizduojame bausmo to gyvenimo ir todėl esame neužtektinai jautrūs su pagelba, su aukomis, su pastangomis jiems padėti politiškai ir materiališkai. Ir tai gryna teisybė, ką kun. Kučinskas sako. Mūsų kolonijoje tik maža saujelė tędirba, aukoja ir sielojasi savo tautos reikalais. Bet ir tai gerai. Ne visi galime ir ne visi esame jautrūs tuo atžvilgiu.

Prelatas J. Maciejuskas, kaip visuomet, ir vėl prisidėjo su savo gerais patarimais šelpimo darbe. Kilus klausimui dėl švėtainės būsiančiam mūsų skyriaus parengimo 8-tą gruodžio, jis padėjo išspręsti šį klausimą užleidžiant parapijos salę tam tikslui veltui. Mes labai tuomi apsidžiaugėme. Nutartą dieną turėsime prakalbas ir pietus. Apsiėmė kalbėti čia pat dalyvavęs kun. Kučinskas ir nutarta pakviesti prof. K. Pakštą, kuris dabar gyvena mūsų tarpe ir visuomet su malonumu mums padeda svarbesniuose mūsų reikaluose.

Sis BALF PARENGIMAS ĮVYKS GRUODŽIO 8-ta DIENA, 1-ma VALANDA PO PIET, 2511 THIRD AVE, LOS ANGELES, CALIFORNIA. Pietų kaina bus tik vienas doleris. VISI ĮSIDĖMEKITE DATA, DIENA, LAIKĄ.

Pietu gamintojos yra žinomos geros virėjos ir vaišintojos: pp Šareikienė, O. Vilkienė, R. Janušauskienė, M. Tuynell ir nauja narė iš Detroito E. Kazlauskienė.

Kas tik mylite savo artimą ir norite jam padėti, atsilankykite-- nesigailėsite. Tuomi viena, kitą ašarą kam nors nusluostysit... Padėka ir pagarba tenka nuoširdžiam lietuviui J. Kumetai. Iš individų tai jis, tur but, yra duosniausias salpos reikalams. Maziau \$10.00 niekad neaukoja, o per Kultūros ir Labdaros Klūba yra aukojęs \$100.00 ir \$25.00. Daugiau reikia tokių lietuvių, kurie būtų nuoširdūs ne tik žodžiuose, bet ir darbuose.

Iš paskutinio spaudoj pasirodžiusio BALF Fondo raporto matome, kad mes nesame iš paskutiniųjų, kaip maža kolonija, rūbų rinkime. Mes žinome, kad prelatas J. Maciejuskas dirba ne dėl garbės, bet tačiau tenka pripažinti, kad tai yra jo ir jo talkininkų nuopelnas. Kad daugiau rūbų surinkus, prelatas Maciejuskas atsisaukė į švėtimtauciu katalikiškas parapijas; jis važinėjo, surinko dovanotus rūbus, jis gavo talkas jiems supakuoti ir išsiųsti. Po tokio atsisaukimo į parapijas, klebono telefonas skambėjo dieną ir naktį, o jis tik važiavo ir važiavo, ir rinko ir pakavo. Prelatas J. Maciejuskas yra pavyzdys, kad galima padaryti, norint ir dirbant, kad ir vienam žmogui, nežiūrint seno amžiaus.

ALT SUSIRINKIMAS

Los Angeles ALT skyrius turėjo susirinkimą tą pačią dieną ir ten pat pas pp Šareikius, kadangi tie patys žmonys sudaro Tarybos skyrių. Ne visi atstovai iš draugijų atvyko, tačiau svarbūs nutarimai buvo

padaryti ir darbais pasiskirstyta dėl suruošimo 1947 metų, vasario 16-tos dienos minėjimo.

Nutarta, kad ši meta reikia paimti daug erdvesnę ir gražesnę valgykla-restoranas vasario 16 dienos minėjimui. Kviesiti žymiausius ir įtakingiausius lietuvius ir amerikiečius kalbėtojus, kad sudaryti muzikale programą iš talentingų lietuvių čia atvykusių apsigyventi (o čia jų yra nemažai), ir mėginti juos įtraukti į lietuviška veikimą bendrai, žinoma, jeigu jie to norėtų. Kad ši meta, kaip niekuomet kelti Lietuvos bylą aikštėn, reikalauti teisybės ir lygybės tautų gyvenime.

Vieta, laikas, kalbėtojai ir muzikalinė programos dalis bus vėliau paskelbta mūsų spaudoje. Prie to, ir gal svarbiausia, tą dieną St. Vibiana Katedroje įvyks pamaldos už Lietuvą. Prašome tad, kad visi tą dieną gerai išsidėmėtumėte ir dalyvautumėte bažnyčioje ir vėliau bankiete.

SV. KAZIMIERO PARAPIJOS VAKARAS IR BAZARAS

Spalių 27 diena, parapijos rengtas šokis-balius puikiai pavyko. Pirmąją muzika prasidėjo šokiams, buvo rodoma filmas iš Lietuvos, o gerb. kun. J. Kučinskas pasakė prakalbėle apie pabėgėlius Vokietijoje. Ponia I. Vidžiūnienė irgi tarė vieną kitą žodelį apie tai. Juk ji taip neseniai tą gyvenimą patį gyveno. Prisimena jai tas, kaip koks baisus sapnas... Tik kad greičiau atvažiuotų vyras su dūkrele, kad tik greičiau pamiršti pergyventas baisenybes...

Per lapkričio 16 ir 17 dienas įvyko Sv. Kazimiero lietuvių parapijos bazaras. Publika lankėsi daug ir gražios, o svarbiausia nešykšcios. Paskutinę dieną žmonės bažnyčion jau nebesutilpo. Bazaras buvo gyvas ir pelningas. Tik jau labai aišku visiems, kad ilgai taip susispaudę negalėsime būti. Todėl gerb. prelatas tą dieną pamokslą sakė, kaip ir pranesdamas, kad atejo laikas pradėti plestis, dairytis sklypu, ar tai tinkamu pastatu dėl naujos bažnyčios, dėl sales parenkimams etc. Tiesa pasakius, mūsų lietuvių kolonija žymiai auga ir vis dar daugiau žmonių čia atvažiuoja, nusiperka namus ir apsigyvena dziaugiasi. Ir ne vienas pasako, kad reikėjo jau daug seniau tai padaryti.

Lapkričio 10 diena L.V.S. skyrius Los Angeles turėjo surengę vakarą su filmomis, prakalbomis ir šokiais. Rengėjai yra patenkinti ir, tur būt, turėjo pelno.

Ponia Ona Ačienei, jos gimtadienio proga, Zuzana Morkūnienė surengė siurprizo partiją. Apdainavome mes poniją Ačienę ir išgėrėme už jos sveikatą. Ji yra mūsų nauja parapijietė. Labai darbšti ir prie to duosni. Ilgiausių metų jai linkime.

Labai pasigendame Monikos Sleiterienės mūsų klebonijoje. Linkime greit pasveikti ir vėl kartu su mumis būti. Mūsų Monika yra viena iš tų žmonių, apie kuria žmonės sako "tinka prie tanciaus ir prie rožančiaus". Choristai ypatingai ją gerbia ir myli, nes ji kas ketvirtadienio vakarą mus valšindavo ir gražiai priimdavo. Linkime sveikatos.

Ponia Stulginskienė iš Waterbury, Conn. atvažiavo su sūnum ir dukterimi praleisti žiemą, bet labai gaila, kad dėl butų stokos turėjo grįšti atgal. Nors tiek gerai, kad duktė Ona pasiliko. Mes ją manome prisitraukti prie dainų ir giesmių. Jų visa šeima yra žinoma, kaip dainininkai rytuose.

Ponia Anita Karns ir p-lė Skirmontaite išvyko atgal Chicagon.

Choras stropiai mokosi Kalėdinių giesmių ir naujų mišių. Vis dar nevėlu naujiem giesmininkam prisidėti ir padėti. Lauksime.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOS BIULETENIS

Redaguoja Prelatas Julius Maciejauskas

Š. m. lapkričio mėn. 16 ir 17 d. turėjome mūsų parapijos bazara. Daug darbo turėjome, kol pasiruošėme, nes reikėjo netikėtai pririnkti bazarui dovanų, bet ir priręgti patalpas. Los Angeles visi gyventojai turi labai daug darbo, ypačiai prieš Kalėdų šventes, todėl nelengvas dalykas surasti žmones, kurie, neturėdami nuolatinio darbo, galėtų padėti bazarui. Bet Dievo Apvaizda atsiuntė mums iš Chicagos Jonušauskų šeimą, kuri mums labai daug pagelbėjo pasiruošti bazarui ir darbuotis bazaro metu. Su Janušauskais atvyko Anelė Gvaldaitė, kuri per ilgus metus darbavosi, kaip šeimininkė ir virėja pas gerb. kleboną Brišką, pas a.a. kleb. Al. Baltutį, o paskutiniu laiku pas d. gerb. Pralotą Krušą. Aš labai apsidžiaugiau dėl atvykusių iš Chicagos svečių, nes tuo laiku mano šeimininkė buvo susirgusi ir Anelė Gvaldaitė pradėjo rodyti savo gabumus ruošdama skaniausius valgius, o bazarui pagamino "babka", kuri ir buvo pavadinta "Anelės Babka". Petras Janušauskas kartu su savo gera motinėle Michalina Janušauskiene pradėjo lankyti Los Angeles krautuves ir pririnko labai gražių fantų bazarui. Per bazarą tas darbštusis Petras J. visur dirbo ir jam puikiai tiko patarlė: "Ir prie pečiaus ir prie svečio". Labai geras pagelbininkas buvo taip pat Juozas Šaltis iš Chicagos.

Šeimininkės: Emilija Mitkienė, Ona Ačienė, Anelė Balokovičienė, Morta Varkalinė, Juozefa Narvilienė ir Michalina Jonušauskiene iškepė kumpių, kalakutų, dešrų, kugelių, etc., ir visi, kurie atėjo į bazarą, skaniai pasivalgė, ir, būdami gėrame ūpe, praleido nemažai pinigų bendydami laimę.

Lankytojų dėka susidarė graži suma pinigų, kuri iš anksto buvo paskirta naujos bažnyčios statybai. Toji suma žymiai padidėjo, kada Elzbieta Morkienė paaukojo šimta dolerių, o Anelė Gvaldaitė pridėjo antrą šimtinę. Taip pat prisidėjo visi, kurie pirko loterijos knygeles, o tokių geradarių buvo iš visų Š. Amerikos kraštu ir, kada aš pridėjau per šius metus sutaupytus pinigėlius, tai padariau naujos bažnyčios statybai du tūkstančius dolerių, kurie, pridėti prie pernyksčių santau-pų, sudaro keturis tūkstančius dolerių.

Ilgai nelaukdamas užpirksiu naujos bažnyčios statybai vietą. Labai prašau geradarių, kad prisiųstumėte savo vardą ir kiek žadate paaukoti naujai bažnyčiai. Pinigų tuo tarpu nesiųskite--mes norime tik-tai žinoti, kiek galėsime maždaug surinkti pinigų ir tada galėsime pa-daryti projektą, kokią bažnyčią galėsime statyti.

Nors aš ir nesulaukčiau to momento, kada bus šventinama naujoji bažnyčia, bet norečiau kuo greičiau pašventinti pamatus. Pradėtąją statybą užbaigs mano pagelbininkas kun. Jonas Kučinskas, kuris turi daug sumanumo ir energijos.

Turiu viešai padėkoti visiems, kurie paaukojo fantų bazarui, ypa-tingai moterims paaukojusioms savo rankų darbus: Onai Brizgelienei, Pranciškai Bruzgienei ir Mrs. McNeill, o Julijonui Kurkiui už paaukoji-mą dviejų kanarkų. Taipogi dėkoju pardavinėjusiems bilietus: Antanui Bruzgai, jo žmonai Pranciškai ir Anei Slenienei.

Bazaro prisiminimui, dalyviai buvo nufilmuoti. Toji filmą gal po daugelio metų primins Los Angeles lietuviams, kaip buvo pradėta kurti Šv. Kazimiero naujoji bažnyčia.

Dėkoju Joanai Mačernienei, kuri, negalėdama sulaukti mūsų bazaro, paaukojo \$10.00, ir žadėjo žymiai prisidėti prie bažnyčios statybos.

Šiandieną sutikau mūsų prekybininką Raimundą Kalinauską, kuriam pasakiau, kad jau turiu keturis tūkstančius dolerių, bet reiketu pra-džiai dar vieno tūkstančio, ir išgirdau malonią žinią, kad bus ir pen-ktas tūkstantis.

Manau, kad visiems, kurie pirkote loterijos knygeles, idomu žinoti, kurie numeriai laimėjo dovanas. Taigi pranešu: \$100.00 laimėjo No 184, \$75.00 laimėjo No 2482, \$50.00 laimėjo No 9200, o \$25.00 laimėjo No 3111. Kas turite tuos numerius, prisiųskite tų numerių atkarpas, o pinigai bus tuoju išsiųsti.

Tačiau atleiskite tie, kurie gražino bilietų knygučių šakneles, per vėlai, dovanų negaus. Pareiškiu tikslai mano padėką, kad aukojote savo centus geram tikslui. Mes visada atminsime geradarius savo maldose ir už visus geradarius per Sv. Panelės Marijos Nekalto Prasidėjimo Šventę, gruodžio 8 dieną bus atlaikytos iškilmingos Sv. Misios.

Be to, aš prašau visų, kurie esate prielankūs mūsų parapijai ir norite, kad būtų pastatyta didesnė bažnyčia, prisidėkite prie mūsų sumanymo ne tikrai aukomis, bet ir maldomis.

Vienas asmuo žadėjo paaukoti mums daug pinigų, jei Dievas palaimins jo gerą sumanymą.

Mes turėsime novėna prie Sv. Panelės Marijos Nekalto Prasidėjimo - kad per Josios užtarimą greitu laiku galėtume pašventinti naują didingą bažnyčia.

A SHAMEFUL INCIDENT

by Milton C. Stark

Rather than starve to death in the concentration camps of the Bolsheviks, they fled. In two small boats they braved the great Atlantic and reached the shores of a land famous for its patronage toward the oppressed. They disembarked with broad smiles on their weary faces.

"You must go back to where you came from," said the immigration officials of this generous land, "you have no passports and no visas."

Is this a fairy tale? Has such a breach of all that is Christianity, all that is fine in the human heart actually taken place? If so, where? what barbarous land is this that DENIES THE PERSECUTED THE RIGHT OF ASYLUM?

The most backward of nations would not stoop to such a level; not even the most primitive of men would turn out a fellow in distress. The criminal, the murderer is not forsaken to the mob. What times are these when men turn against their own less fortunate? Pray tell, what is a passport or a visa, or any document when the lives of innocent people are at stake? THE YUGOSLAVS KILLED FIVE AMERICAN AIRMEN, AIRMEN WHO CERTAINLY DID NOT HAVE PASSPORTS OR VISAS. Passports and visas are obviously documents more precious than life--it costs money to print them.

Thank God and Mr. Truman they forty-seven Estonians may not be compelled to leave the United States. Nevertheless, one is embarrassed to even think that the United States hesitated in offering help to the helpless. Over half of the population of the Baltic country of Estonia is no longer in existence! The Bolsheviks have butchered over 500,000 Estonians!

A FEW NEWS ITEMS FROM LOS ANGELES, CALIFORNIA - By J. GRAY

On October 12th, Milton Stark celebrated his birthday. His mother, Mrs. Stark, honored him by having a party on Sunday at their Santa Monica home. Few intimate friends were invited.

Joel Sliakis celebrated his birthday on October 20th by having a party. A delicious dinner was served for about 20 guests and dancing completed a very enjoyable evening.

Mrs. Markunas and Mrs. Varkalis and her two daughters, Helen and Lucille, came back to L.A. after their vacation. All are members of choir.

SAN FRANCISCO, CAL.

ULRA (BALF) ACTIVITIES

On November 17th, the meeting of our chapter of the United Lithuanian Relief Fund of America was held at the home of Mr. & Mrs. Saviski. Again very important discussions took place in regard to Lithuania and displaced persons. Since UNRRA will be abolished and their support of displaced persons will be discontinued by the end of this year, it will be entirely upon ULRA (BALF) to aid the needy Lithuanian refugees. It has been estimated that about \$500,000 will be needed for the upkeep of the homeless Lithuanians, and, therefore, it is up to each and every American Lithuanian to do his share in that respect. Everyone is urged to be generous and support ULRA which is THE ONE whose whole efforts are to help the Lithuanian refugees.

The American Lithuanian Council (Taryba) has also an enormous task -- the fight for Lithuania's freedom. The time has approached when the United Nations Organization will debate the problem of Lithuania. They will decide either to reestablish an Independent Lithuania or to leave her under the Russian Communistic regime. American Lithuanian Council needs material and moral support in its grand work to inform the influential people of the situation in Lithuania. If we think that it is just human to help the persecuted, then it is our obligation to save the remaining 2 million Lithuanians in Lithuania from their sadistic occupants.

It was decided at the meeting to commemorate Lithuania's Independence on as much a broad scale as possible.

For Christmas cheer, members of ULRA will meet just for social purposes on December 29th. Time and place will be announced later, as soon as a suitable hall will be found.

Also, so as to send Christmas cheer to the displaced Lithuanians, additional \$20.00 was voted on to designate from our funds to buy more food and send it to the refugees. Already our ULRA branch has sent over \$200.00 worth of clothing to the Lithuanian refugees. One of our greatest donators is Mrs. Lucy Saviski.

Miss J. Liesis agreed to make the necessary corrections of names, places, sums, and misleading critics of our ULRA activities in an article written by F. Rimkus which appeared in the "Vienybe" newspaper. She is to send in the full report, not one-sided, with true information.

"KALIFORNIJOS LIETUVIAI"--mėnesinis biuletėnis
"Lithuanians of California"--a monthly bulletin

Publisher and Managing Editor: Mrs. B. Skirius, 2721 Logan St, Oakland.
EDITORS:

Msgr. Julius Maciejuskas, 2511-3rd Ave, Los Angeles, California

Mrs. Bernice Stark, 1648 Ocean Ave, Santa Monica, California

Anthony F. Skirius, 2721 Logan Street, Oakland, California

ASSOCIATE EDITORS:

Milton C. Stark, 1648 Ocean Ave, Santa Monica, California

Peter M. Bogin, 833 Cabrillo Street, San Francisco, California

Miss Jean Gray, 1145 S. Mariposa, Los Angeles, California

Algis Regis, 11669 S. Main St, Los Angeles, California

Miss Julia Liesis, 833 Cabrillo St, San Francisco, California

Rev. George Jonaitis, Vail, Arizona

Anthony Celkis, ARR-Bkm, Anchorage, Alaska

PERSONALS

Mr. & Mrs. S. Skiman of Oakland, the new members of San Francisco ULRA branch, prepared and sent out an Affidavit of Support to the family of Grigas Valancius which consists of three persons. The remarkable fact is that the Valanciuses are not relatives or even an acquaintance of theirs. It was just a desire to help a worthy family from the uncertain and miserable life of displaced persons.

PETER Fabijonaitis is also one of the patrons of refugees. He sent out sometime in October an Affidavit of Support to a young Lithuanian--Justas Lieponis.

Mr. & Mrs. J. Kaze also have prepared an Affidavit of Support to Mr. Kaze's nephew--Augustinas Pranys.

Miss Julia Liesis, our most recent refugee, is already working and also studying at an evening school.

Mrs. Cecilia Goldroop joined our branch of ULRA. She is a mother of 8 months old son and still finds time to attend classes and study Art--drawing and painting.

Mr. & Mrs. J. Saviski served a nicely arranged luncheon after the ULRA meeting which was held at their home. Both proved to be perfect hosts and members enjoyed their hospitality very much.

Mrs. V. Bogin celebrated her 67th birthday on November 23rd. She is a devoted ULRA member and never refuses to help despite her age.

Prof. K. Pakstas has accepted the invitation to edit the Lithuanian youth journal "Vytis." He was the first editor of this journal in 1915.

Rev. J. Tamulis, who recently arrived from Australia has been assigned to an Irish parish in San Pedro, Cal.

Mrs. Adele Williams (Maslauskaitė) became superintendent of nurses in the Southern Pacific R.R. Hospital, Tucson, Arizona.

Victor Petrikas from Detroit stopped to pay respect to Fr. Jonaitis, Santa Rita-in-the-Desert, Vail, Arizona. He sold his business in Detroit and now is on the Pacific Coast. Many Lithuanians from Eastern cities are now in Tucson and Phoenix spending the winter months, and enjoying the Arizona sunshine climate.

Mrs. Sigard Anderson and Mrs. Joe Crosty will leave Rockford, Ill on December 3rd and will spend the Christmas Time with Mrs. Anderson's daughter Mrs. J. Reppert, at Richmond, California.

Albert Yasaitis is planning to get married sometime in January.

Rev. J. Kučinskas is already assisting Msgr. J. Maciejauskas at the Los Angeles Lithuanian St. Casimers Parish. Only a few months ago, Rev. Kučinskas was one of the refugees in displaced persons camp in Germany.

Mrs. I. Vidžiūnas, daughter of L.A. real estate broker--K. Luksis, arrived from refugee camps in Germany.